

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Graziano Garavaldi

Verwerende partij: Ministero della Giustizia

Prejudiciële vraag

Staat het beginsel dat eenieder er recht op heeft dat zijn zaak binnen een redelijke termijn door een onpartijdig gerecht wordt behandeld, zoals verankerd in artikel 47, tweede alinea, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en in artikel 6, lid 1, EVRM, dat in het recht van de Unie is neergelegd in artikel 6, lid 3, [VEU], gelezen in samenhang met het beginsel dat voortvloeit uit artikel 67 VWEU, volgens hetwelk de Unie een gemeenschappelijke ruimte van recht tot stand brengt waarin de grondrechten worden geëerbiedigd, alsook met het beginsel dat voortvloeit uit de artikelen 81 en 82 VWEU, dat de Unie een justitiële samenwerking ontwikkelt in burgerlijke en strafrechtelijke zaken met grensoverschrijdende gevolgen, die is gebaseerd op het beginsel van wederzijdse erkenning van rechterlijke beslissingen en van beslissingen in buitengerechtelijke zaken, in de weg aan een nationale regeling als de Italiaanse regeling die is vervat in artikel 5 sexies van wet nr. 89/2001, die partijen van wie is erkend dat de Italiaanse Staat hun een „billijke vergoeding” wegens de onredelijke duur van gerechtelijke procedures is verschuldigd, verplicht een reeks voorwaarden te vervullen om betaling daarvan te verkrijgen, alsook het verstrijken van de in artikel 5 sexies, lid 5, van wet nr. 89/2001 bedoelde termijn af te wachten, zonder dat zij in de tussentijd een gerechtelijke executievordering kunnen instellen, en zonder dat zij nadien vergoeding kunnen vorderen van de schade die zij hebben geleden wegens de late betaling, ook wanneer de „billijke vergoeding” is toegekend wegens de onredelijke duur van een burgerrechtelijke procedure met grensoverschrijdende gevolgen of in elk geval in een aangelegenheid die onder de bevoegdheid van de Europese Unie valt en/of in een aangelegenheid waarvoor de Europese Unie in de wederzijdse erkenning van gerechtelijke titels voorziet?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Commissione tributaria di primo grado di Bolzano (Italië) op 21 april 2017 — Rotho Blaas Srl/Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

(Zaak C-207/17)

(2017/C 277/32)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Commissione tributaria di primo grado di Bolzano

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Rotho Blaas Srl

Verwerende partij: Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

Prejudiciële vragen

- 1) Zijn verordening (EG) nr. 91/2009 tot instelling van een definitief antidumpingrecht op bepaalde soorten ijzeren of stalen bevestigingsmiddelen van oorsprong uit de Volksrepubliek China ⁽¹⁾, uitvoeringsverordening (EU) nr. 924/2012 tot wijziging van verordening (EG) nr. 91/2009 tot instelling van een definitief antidumpingrecht op bepaalde soorten ijzeren of stalen bevestigingsmiddelen van oorsprong uit de Volksrepubliek China ⁽²⁾, en uitvoeringsverordening (EU) nr. 2015/519 tot instelling van een definitief antidumpingrecht op bepaalde soorten ijzeren of stalen bevestigingsmiddelen van oorsprong uit de Volksrepubliek China, zoals uitgebreid tot bepaalde soorten uit Maleisië verzonden ijzeren of stalen bevestigingsmiddelen, al dan niet aangegeven als van oorsprong uit Maleisië, naar aanleiding van een nieuw onderzoek bij het vervallen van de maatregelen op grond van artikel 11, lid 2, van verordening (EG) nr. 1225/2009 ⁽³⁾ ongeldig, onwettig, dan wel onverenigbaar met artikel VI van de algemene overeenkomst betreffende tarieven en handel van 1994 en met het besluit van het orgaan voor geschillenbeslechting van de WTO van 28.7.2011?

- 2) Indien verordening (EG) nr. 91/2009 tot instelling van het antidumpingrecht en de daaraan verbonden uitvoeringsverordeningen nr. 924/2012 en 2015/519 ongeldig, onwettig, dan wel onverenigbaar wordt verklaard, krijgt de intrekking van de op grond van de bestreden maatregelen ingestelde antidumpingrechten dan rechtsgevolgen op de datum van inwerkingtreding van uitvoeringsverordening (EU) 2016/278 ⁽⁴⁾, of op de datum van inwerkingtreding van de bestreden maatregel, ofwel de „basisverordening” (EG) nr. 91/2009?

⁽¹⁾ Verordening van de Raad van 26 januari 2009 (PB L 29, blz. 1).

⁽²⁾ Uitvoeringsverordening van de Raad van 4 oktober 2012 (PB L 275, blz. 1).

⁽³⁾ Uitvoeringsverordening van de Commissie van 26 maart 2015 (PB L 82, blz. 78).

⁽⁴⁾ Uitvoeringsverordening (EU) 2016/278 van de Commissie van 26 februari 2016 tot intrekking van het definitieve antidumpingrecht op bepaalde soorten ijzeren of stalen bevestigingsmiddelen van oorsprong uit de Volksrepubliek China, zoals uitgebreid tot bepaalde soorten uit Maleisië verzonden ijzeren of stalen bevestigingsmiddelen, al dan niet aangegeven als van oorsprong uit Maleisië (PB L 52, blz. 24).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Consiglio di Stato (Italië) op 24 april 2017 — Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato — Antitrust, Coopservice Soc. coop. arl/ Azienda Socio-Sanitaria Territoriale della Vallecamonica — Sebino (ASST) e.a.

(Zaak C-216/17)

(2017/C 277/33)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Consiglio di Stato

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato — Antitrust, Coopservice Soc. coop. arl

Verwerende partijen: Azienda Socio-Sanitaria Territoriale della Vallecamonica — Sebino (ASST), Azienda Socio-Sanitaria Territoriale del Garda (ASST), Azienda Socio-Sanitaria Territoriale della Vallecamonica (ASST)

Prejudiciële vragen

- 1) Kunnen de artikelen [1], lid 5, en 32 van richtlijn 2004/18/EG ⁽¹⁾ en artikel 33 van richtlijn 2014/24/EU ⁽²⁾ aldus worden uitgelegd dat een raamovereenkomst kan worden gesloten waarin:

een aanbestedende dienst handelt voor zichzelf en voor andere, specifiek vermelde aanbestedende diensten, die deze raamovereenkomst evenwel niet zelf ondertekenen;

de hoeveelheid prestaties die bij de sluiting van de in de raamovereenkomst voorziene latere overeenkomsten kunnen worden gevraagd door de aanbestedende diensten die de raamovereenkomst niet hebben ondertekend, niet is bepaald?

- 2) Indien vraag (1) ontkennend wordt beantwoord,

Kunnen de artikelen [1], lid 5, en 32 van richtlijn 2004/18/EG en artikel 33 van richtlijn 2014/24/EU dan aldus worden uitgelegd dat een raamovereenkomst kan worden gesloten waarin:

een aanbestedende dienst handelt voor zichzelf en voor andere, specifiek vermelde aanbestedende diensten die deze raamovereenkomst evenwel niet zelf ondertekenen;

de hoeveelheid prestaties die bij de sluiting van de in de raamovereenkomst voorziene latere overeenkomsten kunnen worden gevraagd door de aanbestedende diensten die de raamovereenkomst niet hebben ondertekend wordt bepaald door te verwijzen naar hun normale behoefte?

⁽¹⁾ Richtlijn 2004/18/EG van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor werken, leveringen en diensten (PB L 134, blz. 114).

⁽²⁾ Richtlijn 2014/24/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014 betreffende het plaatsen van overheidsopdrachten en tot intrekking van richtlijn 2004/18/EG (PB L 94, blz. 65).